

Aanpassen op gevoel?

Door: Finn van Vlimmeren

Sinds een anderhalf à 2 jaar ben ik bedrijfsleider bij Brocks Brillen en Contactlenzen in Zundert. In het kader van het afgelopen NCC: kies waar je goed in bent, merk ik dat ik minder optiektaken ben gaan doen. Uiteraard doe ik geregeld oogmetingen en af en toe nog wel een montuur en glasadvies, maar ik merk dat ik contactlensaanpassingen en -controles echt wel een flink stuk leuker vind. Daar zijn de bedrijfsleiderstaken bij gekomen en daarmee zit mijn week doorgaans vol zat.

Ik ben de optiek- en contactlenskant opgegaan omdat ik vooral het technische deel achter het aanmeten interessant vind. Ik luister ook al een aantal jaar graag naar het advies over aanmeten in sagitta's en hoogtes en heb door de ervaring in verschillende winkels wat handvatten en tools gekregen om dat voor mezelf toch te vertalen naar een bcr en een diameter. Want hoe je het ook wendt of keert, doorgaans staan de meeste lenzen toch in die parameters omschreven.

In Zundert werk ik samen met de oud-eigenaar, optometrist en contactlensspecialist, die een mooie omvangrijke lenspraktijk heeft opgebouwd. Hij heeft door zijn jarenlange ervaring een aanpasschema in zijn hoofd zitten die grotendeels gebaseerd is op gevoel in combinatie met de terugkoppelingen van de klanten. De range van lenzen die hij het meest gebruikt zit tussen de Oasys/Biofinity/Vita/Avaira/Air Optix. Er zijn ook een aantal lenzen die hij niets vindt. (sorry! ?)

Ik heb altijd tegen mijzelf gezegd dat elke keuze die je maakt prima is, zolang je hem maar op iets meetbaars baseert. Daarmee bedoelde ik altijd: meten vanuit de krommingswaarde van het oog in combinatie met de corneadiameter, of op de beoordeling dat een lens te los of te vast zit. Het laatste puntje is daarmee ook best een discutabele, omdat ik inmiddels vaak heb gezien dat een lens vast lijkt te zitten, maar er desondanks toch een steilere lens nodig was.

Wij verschillen hierin van inzicht en mening. Net zoals bij wat meer dingetjes binnen de zaak. Eén van de lastigste dingen vind ik dan ook het jongleren tussen het blijven respecteren van 'oude meningen' en wel gewoon je eigen dingen willen uitrollen, en dus ook soms een andere weg inslaan. Maar blijven ontwikkelen betekent voor mij dat je open staat voor andere meningen en dat deze zeker niet per se altijd fout hoeven te zijn, hooguit niet of minder bij je passen.

Dus zo na een jaartje of twee samen te werken zie ik dat mijn collega er af en toe wel eens een lens bij pakt die hij niet zo goed kent, met toch wel eens een prima resultaat, en heb ik inmiddels een paar keer het comfortlijstje van mijn collega erbij gepakt, als de cijfertjes me een keer in de steek hebben gelaten. Als we daarmee uiteindelijk een stuk meer mensen kunnen helpen is ons doel bereikt en groeien we door.